

Prague, 6. Juin 1984

Chère Jeannie,

je voidrai exprimer ma grande joie de pouvoir lire ta dernière lettre. Je suis heureux que j'ai cette possibilité d'une réponse, parce que je ne pouvais jamais être sûr que tu l'obtiendras autrui.

En 1948, je t'ai envoyé une carte avec une citation de la Bible (de 1'A.T.). Je ne sais pas jusque maintenant, si tu l'as reçu. Pendant des années suivantes, j'ai fini mes études de la philosophie, mais je ne pouvais travailler dans cette discipline officiellement jusqu'à 1968. Depuis 1963, je pouvais publier des articles et révisions philosophiques etc. dans des journaux littéraires, parce que l'atmosphère dans des cercles littéraires et artistiques était beaucoup plus ouverte et libre aussi pour des philosophes. J'ai devenu parfaitement connu après quelques critiques officielles de [???was???] textes, naturellement seulement dans certains cercles. Mais cela pouvait être suffisant pour m'inviter à travailler à l'Institut philosophique de l'Académie des Sciences, en 1968. Après trois ans, j'ai été exclu de nouveau, cette-fois avec des dizaines de mes collègues qui étaient d'une orientation marxiste. Depuis 1971, j'ai travaillé comme un portier de nuit dans un musée de la littérature nationale, puis comme un portier et gardien, et puis comme un chauffeur (ou chauffagiste?). Parce que ma maladie (de la colonne) est devenue pire, j'ai obtenu une demi-pension et pouvait travailler 5 heures seulement par jour. Maintenant on a annulé cette décision (simultanément on a supprimé des pensions de plusieurs de mes amis et aussi d'une de mes filles). Mon appellation n'est pas encore exécutée (je ne suis pas sûr si c'est un terme adéquat, je te prie de m'excuser mes plusieurs fautes).

Je ne sais pas beaucoup de la Fédé pendant des années passées. Je sais, que cette groupement organisation est dégénérée beaucoup en France, mais que c'est mieux en Angleterre (S.C.M.). Quelle était l'évolution de la Fédé en Suisse? Notre organisation des étudiants chrétiens ne pouvait pas exister que jusqu'à 1951. Nous avons préparé tout pour commencer avec le travail de nouveau en 1968, mais après quelques mois nous devons résigner à nos activités.

Tu dis que tu espères que j'éprouve aussi de la joie à enseigner. En effet, c'est une question posée à moi. Et je dois avouer – pour rester assez sûr que je ne suis pas talenté doué pédagogiquement. Je ne suis pas assez patient etc. Mais je suis exactement content comme je suis dépendant de l'inspiration par des jeunes gens et par ses questions, objections et polémiques. Et c'est une des raisons une raison très subjective de ce cas pourquoi je suis préparé à continuer avec le travail dans le séminaire malgré toutes les difficultés et interventions. J'espère que tu pourras venir à Prague bientôt. Bien à toi,

Láďa

Merci pour des choses envoyées!

Salutations aussi de ma famille!

Praha, 6. června 1984

Drahá Jeannie,

rád bych vyjádřil svou velkou radost z toho, že jsem si mohl přečíst Tvůj poslední dopis. Jsem rád, že mám tuto možnost odpovědi, protože jinak bych si nikdy nemohl být jistý, že ji dostaneš.

V roce 1948 jsem Ti poslal pohlednici s citátem z Bible (z A.T.). Zatím nevím, zda jste ji obdržel. V následujících letech jsem dokončil studium filozofie, ale oficiálně jsem v tomto oboru mohl pracovat až v roce 1968. Od roku 1963 jsem mohl publikovat filozofické články, recenze apod. v

literárních časopisech, protože atmosféra v literárních a uměleckých kruzích byla mnohem otevřenější a svobodnější i pro filozofy. Poměrně známým jsem se stal po několika oficiálních recenzích [???byl???] textů, samozřejmě jen v určitých kruzích. Ale to stačilo k tomu, abych byl v roce 1968 pozván k práci ve Filosofickém ústavu Akademie věd. Po třech letech jsem byl opět vyloučen, tentokrát spolu s několika kolegy, kteří byli marxisticky orientovaní. Od roku 1971 jsem pracoval jako noční vrátný v muzeu národní literatury, pak jako vrátný a správce a nakonec jako šofér (nebo topič?). Protože se moje nemoc (páteře) zhoršila, dostal jsem poloviční důchod a mohl jsem pracovat jen 5 hodin denně. Toto rozhodnutí bylo nyní zrušeno (a zároveň byly odebrány důchody několika mým přátelům a jedné z mých dcer). Moje odvolání ještě nebylo vykonáno (nejsem si jist, zda je to správné slovo, omlouvám se za své četné chyby).

O Fédé toho za ta léta moc nevím. Víím, že ve Francii je tato sdružovací organizace hodně zdegenerovaná, ale že v Anglii je to lepší (S.C.M.). Jak se Fédé ve Švýcarsku vyvíjelo? Naše organizace křesťanských studentů mohla existovat jen do roku 1951. V roce 1968 jsme vše připravili, abychom mohli znovu začít pracovat, ale po několika měsících jsme museli na svou činnost rezignovat.

Říkáte, že doufáte, že mě bude bavit také učit. To je skutečně otázka, kterou mi pokládali. A musím se přiznat - aby to bylo docela suché - že učit mi moc nejde. Nejsem dost trpělivý atd. Ale přesně si uvědomuji, jak jsem závislý na inspiraci od mladých lidí a jejich otázkách, námitkách a polemikách. A to je jeden z důvodů - velmi subjektivní důvod - proč jsem přes všechny potíže a zásahy ochoten v práci v semináři pokračovat. Doufám, že brzy přijedete do Prahy. S pozdravem,

Láďa

Děkuji za Vaše milá slova!

Zdravím tě také od své rodiny!

[překlad z francouzštiny – Václav Dostál]

Praha 6. června 1984

(...)

Píšeš o tom, že doufáš, že zažívám radost z učení. To je skutečně otázka, která mi bývá pokládána. A musím přiznat – abych zůstal dostatečně upřímný –, že nemám pedagogický talent. Nejsem dostatečně trpělivý atd. Jsem si ale přesně vědom toho, jak jsem závislý na inspiraci mladých lidí, na jejich otázkách, námitkách a polemikách. Je to jeden z důvodů – v tomto případě důvod velmi subjektivní –, proč jsem připraven pokračovat v práci pro seminář i přes všechny obtíže a zásahy.

(...)